

کندهاری پښتو

د بشر د تاریخ په شهادت په کلتورونو او خاصاً په یوه ژبه کې تغیرات په څو شکلو راتلای سی:

- لمړی د مهاجرت په نتیجه کې چې د بیلوملتو ژبی یو پر بل اغیزه اچوی.
- دوهم د ګاونډیتوب اغیزه، لکه چې په پښتو ژبه کې د دری ژبی د تاثیر مثالونه په لاندنی برخه کې ښوول سوی دی.
- دریم د جنگ او فتوحاتو له کبله.
- څلورم د تجارتي معاملاتو او تګ راتګ په نتیجه کې هم ورته نتیجه لاس ته راځی.
- پنځم د تکنالوجی د شریکولو یا صدور له امله. مثلاً په افغانستان کې د برق د راتلو سره زموږ په ژبه کې داسی کلماتو لکه ګروپ، هولدر، وال ساکت، پلګ، کیبل، فیوز او نورو لار پیدا کړه. هم دا رنگه د موټر او کمپیوتر او بانک داری د راتلو سره سم داسی کلمات لکه انجن، تیر، تیوپ، سلندر، پښتن، سلنسر، پرینتر، موس، سکرین، سکرن، آویز، کریدت، دبت، تکت پولی چه حساب بی زرو ته رسیری زموږ په ژبه کې ځایگیره سول. خو کله کله په یوه جامعه کې داسی کسان هم پیدا کیږی چه په وچ لاس او د خپل قلم او گفتار په زور پخپله ژبه کې تغیر او بدلون راولی. لکه د انگریز مشهور شاعر شکسپیر چې وایی د ده په آثارو کې په سلو کې لس کلمات دده خپله اختراع ده. دوه بل مثالونه یی د انگلستان د پخوانی صدراعظم چرچل دی چې د (منځنی ختیز) او د (اوسینیزی پردی) لغات یی په انگریزی ژبه کې رواج کړی دی. د (انترنشنل) کلمه بیا د انگلستان د مشهور فیلسوف برتراند رسل تحفه ده چې انگریزی او نورو ژبو ته یی ورکړی ده.
- لکه چې ګرانو لوستونکو ته پوره معلومه ده، د پښتو ژبی په لهجو او کلماتو کې هم لر او بر سته. زما په دی لیکنه کې کومی تبصری چی لیدل کیږی هغه د برو پښتو، او مخصوصاً د کندهار (۱) د منطقی د خلکو پر ژبه باندی دی. په لاندی ډول:

لمړی: په نړی کې داسی ژبه نسته چی هغه دی د نورو ژبو د تاثیر څخه په امان وی. بلکه ژبپوهان وایی چی هر کله یوه ژبه د بلې ژبی څخه کومه کلمه یا اصطلاح په پور اخلی، دا داسی یو پور دی چی پور اخیستونکي بډایوی خو پور ورکوونکی ته تاوان نه رسوی.

اوس نو که پر خپله ژبه باندی د ګاونډی کلتور (چې ژبه هم د کلتور یوه برخه ده) آثار و څیرو، نو لاندنی مثالونه به حقیقت را ته څرګند کی:

لمړی د دری ژبی اثرات لکه خونه، سیبه، درخته، سرپوزه، سرده، باغ پل، ده خواجه، فیل کوه، هر یکی او هر دو (د مردکو په لوبه کې)، کشک نخود، کلچه آباد (قلیچ آباد)، دوګاته (د تاک نهال)، اریسه (هریسه)، ادوه (ادویه)، ارغونجکی. بر غونجکی. اوتاد (افتاد) به یک کنجکی. سیلا به سیلا بور. بگو چنډ؟ (د کوچنیانو په بازی کې)، شولای (شله) زرد، دیګچه، میر آخور، دل آرام، یخچال، ناګهان، بیابان، دره، منزل باغ، چار باغ، انبار، روغانی، عروس کشک، شیر برنج، ناغه، نیم سری، چار عرق، نبات داغ، دلبند، آیینه مصحف، کوهک، چرخ فلک، خواجه ملک، جوی لاهور، ارغنداب، پنجوایی، کوه کران، شیر سرخ، سنگ حصار، آخند زاده، چار بناخه، گرمسیر، قلعه شاه میر، سیاه جوی، بند تیمور، چارده، پنج ده، شاه جوی، نوش جان، دامن، شور آبک، شور اندام، سوزنی، خامک دوزی، یک لنگه، بلدی (بالا ده)، کلانتر کاریز، خاکریز، چار کنج، رخسند (ریشخند)، سنگین او ډیر نور. سربیره پر دی، زموږ په ژبه کې هغه پوچ کلمات (ښکنخل) چی دلته د تکرار وړ نه دی هم اکثرأ دری کلمات دی.

- دوهم د هندی او اردو ژبی اثرات: لکه باجه، بجه، لنګی، لنگوته، لک، لک پتی، کرور، کرور پتی، چُپ، چانوار (چاند ماری)، کوتی، چوک، جالی، بیر و بار (بهیر بهار)، چوکره، گری، گوره، گول، گولایی، چرابی، اترایی، ګرونج، مالته، سنتره، کیله، نارنج، میز، بیندی، مټه، امروت، چکوتره، لیمبو، چکو چیراسی، کات، چالان، انګر، پاتک او داسی نور.

د ذکر وړ موضوع داده چی د عربو کلتور چی اصلاً د اسلام د سپیڅلی دین سره سم د اسلامی عالم ختیزی خوا ته راغی، ددی باعث وګرځید چی په زرهاوو عربی کلمات او اصطلاحات په فارسی، پښتو، ترکی، اردو، ازبکی، حتی د ختیز چین، اندونیزیایی او مالیزیایی ژبو کې د محلی ژبو د کلماتو په حیث قبول سی. حتی په پښتو ژبه کې موږ د عربی کلمی څخه د (رقصیدل) او (قبولول) او د هندی ژبی څخه د (چلول) مصدرونه هم جوړ کړی دی. همدا رنگه د هند د لاری د پرتګالی ژبی څخه (پرتګالیانو ډیر کاله په هند کې حکومت کړی و)، ځینی کلمات لکه (مستری)، (کرتی) او (بیسه) زموږ ژبی ته لار پیدا کړی ده. (چای)، (سیمیان) او (ختایی) کلچي هم د چینی ژبی ارمغان دی. (ختا، ختن او کیتا د چین تاریخی نومونه دی).

د انگریز د امپراتوری په تاریخ کی چی دوی د صلیبی جنگو را په دی خوا د دنیا پنځمه برخه د ځان کړی وه، د هری ژبی څخه ئی بی له تبعیضه لغات په خپله ژبه کی مدغم کړل چي په پای کی نن ورځ ددوی ژبه د تقریباً یو ملیونو لغاتو په لرلو سره د دنیا تر ټولو بډایه ژبه ده. که په دی حساب کی علمی او طبی لغات هم ونیسو، نو شمیره یی له دوه نیمو ملیونو کلماتو څخه هم اوړی. نور دا چی د همدی کلماتو د بډایي له خیراته په دی آخرو یو سل او څو کلونو کی د ادبیاتو کلنی جایزی د سویدن د نوبل د موسسی خوا، تقریباً په سلو کی څلویښت انگلیسی ژبو کتلی دی. په اوسنی حال کی په انگلیسی ژبه کی د کاله د ۱۵ تر ۲۰ زره پوری کلمات علاوه کیږی چه اکثره یی علمی او تخنیکي لغات دی.

د لغاتو د غنا له کیله د دنیا دوهمه ژبه فرانسوی ده چه صرف دری لکه کلمات لری. عربی، روسی، پښتو، فارسی او داسی نور ټوله د یوه لک کلماتو په شا او خوا کی موقعیت لری.

نو په داسی حالت کی که زموږ د کندهار پښتو د افغانستان او پاکستان د پښتنو ژبو سره مقایسه سی، هغه حقیقت چی لاس ته راځی، دادی چه د کندهار په ژبه کی د ایران د صفویانو د سلطی سره سم یو زیات شمیر فارسی او هندی کلمات مدغم سوی دی چی مثالونه یی دمخه ورکړل سول.

شک نسته چی د پورتنی ذکر سوی عواملو له کیله. د کندهار په پښتو کی، د پښتو د نورو لهجو په مقایسه، د خارجی کلماتو د وجود په لحاظ بعضی جملات ډیر فرق کوی. مثلاً که دا جمله په نظر کی ونیسو: په ښونځی کی چی ښوونکی هلکانو ته لوست ورکاوه، د ټولگی د پاسه یوه الوتکه او دوی چورلکی تیری شوی. دغه جمله زموږ د کندهار په پښتو کی داسی راځی: په مکتب کی چه معلم هلکانو ته درس ورکاوه، یوه طیاره او دوی هلیکوپتری د صنف پر سر تیر سوی. یو څو نور مثالونه هم لطفاً په نظر کی ونیسی: خوشی کیدل (ایله کیدل)، تودوخه (حرارت)، سر تیری (عسکر، لښکر، سپاهی، فوج)، اریکه (تعلق)، یون (حرکت)، خوشی (بی ځایه، بی معنی)، ټول ټاکنه (انتخابات)، سیالی (رقابت)، ماشوم (کچنی)، لوبه (بازی)، لوب سیالی (مسابقه)، گوښی (یوازی)، کرکچن (مغلق)، سلنی (په سلو کی یا فیصده)، پرتله (حساب، لحاظ)، گوټ (کنج)، ورځپاڼه (اخبار)، اورپکی (ټوپکیان)، روغتون (شفاخانه)، مڼه (سیب)، ونه (درخته)، گواښ، پرخیدل او په زرهاو داسی نور. حتی مور د (ولیکه) پر ځای (نوشته) که هم وایو.

دا فرقونه په تاریخی ډول، ځینی وخت د جغرافیایی لریټوب او د ارتباطاتو او مناسباتو د کمبود له امله منځ ته راغلی دی، او په حاضره زمانه کی بیا زموږ مطبوعاتی، د راډیو او تلویزیون د چلوونکو او نطاقانو د سر د خیراته د لغت جوړولو یوه سخته مسابقه روانه ده. ددی مسابقی مشمولین باید دوه خاصیته ولری: اول داچی یا کلمه د ځانه جوړه کی. لکه چورلکه او رسنی. حتی د بی بی سی د یوه نطاق د خولی می د (پنځکی) کلمه د (پنجشنبی) به معنی واوریدل. دوهم دا چه که دوی د مثال په توگه یوه کلمه چه یوازی د کنړو د ولایت په یوه کلی کی مروجه وی پیدا کی، نو سبا به یی ټوله دنیا ته د پښتو د ژبی د یوه عام لغت په بڼه ور اوړی.

د بدی مرغی دی مشکل په فارسی ژبه کی یوه سیاسی بڼه پیدا کړی ده او هغه کسان چی د دی مردار پلان په چلولو کی مؤظف سوی دی، هڅه کوی چی ایرانی او عربی اصطلاحات حتی د هغه سوچه دری کلماتو بر ځای چه په افغانستان کی د پیړیو را په دی خوا رواج لری په کار واچوی. مثالونه یی (پسر عمو) د بچه کاکا پرځای، (بازداشتگاه) د (محبس)، (بندی خانی)، (توقیف) او (نظارت خانی) پر ځای، (ارتش) د (اردو)، (لشکر)، (سپاه)، (فوج) پر ځای، (کولی) د (جت) بر ځای، (لوله) د (نل) او (پیپ) پر ځای، (مجلس) د (ولسی جرگی) پر ځای (په داسی حال کی چی هم د (ولس) او هم د (جرگی) کلمات په دری ژبه کی موجود دی او داسی نور په سونو نور.

د دوی د حقیقت ته پام نسته چه د الکترونیکي میدیا (لکه راډیو، فلم، او تلویزیون) او چاپی میدیا (اخبارونه، مجلی او کتاب) په منځ کی یو عمده فرق سته، او هغه دا چی چاپی میدیا یوازی د جامعی د با سواده طبقی د پاره ده، او په هغه کی لغت پرانی تر یوی اندازی پوری گنجایش او ځای لری. لیکن په الکترونیکي میدیا کی د بی سوادو لیدونکو او اوریدونکو برخه ډیره ده. نو دا ښایی چه د عوامو په عوام فهمه ژبه خبری وسی. که داسی نه وی، نو د داسی خبرو څخه څه فایده لاس ته راځی چه عوام یی په معنی ونه پوهیږی؟

اوس به نو راسو ددی مضمون د پای ټکی ته: دغه اوسنی د کندهار د پښتو ژبه او لهجه که ټوله دری ده او که نیمایی هندی ده، خو بیا هم زموږ مورنی او د پلرو او نیکه گانو را پاته ژبه ده او هم مور ددی ژبی پر دغو خصوصیاتو باندی افتخار کوو. خو زه گورم او اورم د کندهار په موجوده میدیا کی په یوه ژبه خبری او لیکنه کیږی چی زما د ژبی سره سر نه خوری.

نو بنیادی سوال دادی چی آیا مور ته ښایی چی د خپلی ژبی خصوصیات (که څه هم بیگانه دی) وساتو، او یا هڅه وکو چی په ټوله پښتونخوا کی یو قاموس او یوه لهجه رایجه سی؟

(۱) دلته مطلب د کندهار د پښتو څخه هغه پښتو ده چی لمن یی د زابله څخه را نیولی، بیا تر کندهار، هلمند، ارزگان، فراه او حتی کوتی پوری رسیری.

د پانو شمیره: له ۳ تر 3

افغان جرمن آنلاین په درښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادښت: دلپکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هبله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په ځیر و لولئ